

Чим небезпечна ЛЖЕЦЕРКВА*

Білл БУРКЕТТ

Колись на моє нетерпляче бажання швидко крокувати в пізнання Бога Він сказав: «Сину Мій, Біблія – це не підручник з математики, який можна вивчати форсовано. І хоч твоє бажання пізнавати Мою волю і Моє Слово Мені подобається, ти маєш знати, що Я його тобі відкриватиму Сам, коли захочу і як захочу. А ти смиряйся і чекай, не лишаючи ревності». І я вірю, що саме поєднання живої віри, яка розчиняє живе Слово, та постійного пошуку розсудливого знання і розумного пізнання біблійних істин з ревним чеканням Його напоумлень, наставлень і одкровенень, які звершуються у тиші серця, яке невтомно чекає і молиться, і в заспокоєному розумі, щасливому від можливості безперервно вчитися споглядати свого Творця, відкриває внутрішність людини для зростання в істинному пізнанні Всевишнього, Його Слова, Його шляхів, Його величі, Його правди, любові, Його слави і благоді. Подібно до того, що відбулося колись у житті Ісаака, який покинув царя Герарського Авімелеха, і пішов до старих завалених криниць, викопаних ще його батьком Авраамом. Ісаак назвав ці криниці їхніми старими іменами, а оскільки в них на той час не було вже води, став розкопувати їх одну за одною, відшукуючи попутно й інші водоносні криниці. Він робив це

до тих пір, поки не стало досить води для нього. І припинилися суперечки з іншими претендентами на цю воду. Сьогодні ж, на жаль, багато віруючих не намагаються повернутися до вічних істин Євангелія і багатоговікового досвіду Церкви у питаннях віри, святості і служіння Богу, і з «постійністю у доброму ділі шукати слави, честі і безсмертя». Не хочуть досягати покладання на свого Спасителя, досягати того, щоб джерела, які напоїли небесною водою благодаті Божої не одне покоління християн, стали реальними і живими джерелами особисто для них, а християнський досвід благочестя попередніх поколінь став повним радості і втіхи переживанням у їхньому повсякденному житті. Замість цього вони починають злословити і паплюжити ці вічні джерела, називаючи їх безводними пам'ятниками старовини. Вони висікають собі водойми, що утримувати воду не здатні, а те, що тече з цих облудних джерел, полоскоче 5-7 літ обмануті на цьому шляху душі, а тоді приведе їх до стану, який нагадує заболочене місце, наповнене зміями.

Закриті серця шукають штучних заміників Бога

Тривогу і занепокоєння викликає у щирих християн факт втрати багатьма віруючими вірного уявлення про істинне біблійне Богошанування. Під час богослужінь стояння перед Богом

* Закінчення. Поч. див. «ЄГ» №4(168)

супроводжуються криками, оплесками, стрибками й танцями. Звертає на себе увагу відсутність поняття про святе, повсякденне ходіння перед Ним, явлене у нецнотливому і безсоромному одязі, грубій мові і плотському способі мислення. Можливо, це і не найжахливіший результат такого заблудження порівняно з розчаруванням, невір'ям та спустошенням, що заповняють серця і душі обманутих в харизматії людей. Багато з них вже сьогодні абсолютно не задоволені і внутрішньо розчаровані своїм життям. Інакше не може бути, оскільки їхні пошуки носять земний характер. По суті вони шукають якісь штучні замітники Бога, а тому проблема їхнього несвятого, недостойного істинних учнів Христа способу життя є лиш наслідком неправильного поклоніння Богу, недуховного і низького рівня богопізнання через несмиренне тілесне пізнання Слова, що спотворює розуміння усіх біблійних істин. Поверхове ставлення до Слова Божого, яке, зазвичай, пов'язане зі сповіданням, закриває серце від пошуку Бога у Слові, і спотворює всю картину духовного життя, оскільки повністю протилежне тому, що написано у Біблії: «Не покладайся на розум твій. Пізнавай Його на всіх дорогах своїх і Він направить твої стежки» (Пр. 3:5-6).

Коли діловий спосіб мислення у духовній сфері починає вживатися з біблійним способом мислення, що характерно для харизматичного руху, це обов'язково призводить до того, що духовність починає оцінюватися не мірою віри і віддачі християнами себе Господу, а успіхами віруючих у ділах і

праці. А оскільки йдеться про працю в церкві чи на ниві Божій, то виявити цю підміну дуже важко. Однак підміна не лише існує, але й дуже небезпечна. Вона призводить до того, що людина починає поклонятися більш своїм ділам, які вона звершує для Бога, ніж Самому Богу. Це є однією з форм ідолопоклонства. Може декому подібні роздуми видадуться недобрим осудженням цілої конфесії, але кожен, хто хоч раз зіштовхнувся з цією проблемою, з боєм у серці спостерігав за людьми, які не мають спокою і відради у Господі, хто, подібно до духовних «трудоголиків», виявляються абсолютно загубленими людьми, неспроможними реалізувати себе у церковній спільності, безсумнівно, розуміє значення і важливість проблеми, яку розглядаємо.

Зрозуміло, що для досягнення успіху у будь-якій справі, треба знати методи, які до нього ведуть. У діловому світі це пов'язано з рекламою та пошуком засобів впливу на потенційних клієнтів, які мають максимальну ефективність. При цьому, у разі виникнення протиріч між нормами моралі і використаними засобами, перевагу безсумнівно віддають останнім. На жаль, саме цьому методу віддали перевагу першопрохідці харизматичного руху, прагнучи перш за все знайти кошти, які б працювали на залучення людей і відклали на другий план поняття про благочестиве життя, богоугодні справи і духовні плоди, при цьому заявляючи, що вищеназвані речі з'являються автоматично.

Можливо, що багато з них заблудилися щиро, не знаючи Писання, ні

сили Божої, і приймали удаваний успіх у справі за Боже благословіння, не помічаючи невідповідності своєї діяльності євангельському вченню, і того, що її плодами є примноження лише тих християн, що живуть по плоті. Однак, суті справи це не міняє. Руйнівні наслідки у серцях людей від цих лжевчень меншими не стають, незалежно від розуміння чи нерозуміння того факту, що рух іде в облудному, недуховному напрямку. Лише духовні реалії мають стабільність і незмінність, а все, пов'язане з душевністю або плоттю людини – мінливе. Тому будь-який засіб впливу на людину, якщо він не духовний, має обмежений термін дії, по закінченні якого, він втрачає свою силу і потребує заміни більш сильним засобом. Дух не міняється, він стабільний, а плоть схильна до перемін, без яких вона жити не може.

Цей духовний закон проявив себе і в харизматичному русі. В результаті всі методи, які застосовувалися харизматами для збудування життя християн у вірі, як і елементи різних форм служіння, які мали лиш подобу духовних, стали швидше чи повільніше свій вплив на людей втрачати. Однак, народжений завдяки цим діям апетит у людей до такого роду псевдодуховних переживань, став вимагати нових благословінь. Кажучи точніше, вимагати чогось, що під виглядом духовного все більше б збуджувало плоть і почуття і приносило б більш гострі у порівнянні з попередніми переживання. Так, наприклад, легкі пісеньки з чуттєвим змістом, які прийшли на зміну старим, класичним протестантським псалмам дуже швидко видохлися і втратили

свою дієвість. Але в людей, які прийняли це служіння, виникає облудний асоціативний зв'язок між реальними благословіннями і тими емоціями, які народжуються під час хвали і поклоніння. В служінні у них виникає потреба все гостріших відчуттів, які ототожнюються з присутністю Божою. Так почався розвиток так званого служіння «хвали і поклоніння», яке по-суті не є ні хвалою, ні поклонінням.

Сучасна гостра і чуттєва музика стала все більше проникати в служіння. Навіть псалми виявилися підкореними такого роду музиці. У їхньому виконанні стали частіше з'являтися елементи поп і рок музики, маючи на серця віруючих замість благодатного і благословенного впливу самий що не є сатанинський. Ця музика – один з найважливіших впливів темряви на сучасний світ.

В нинішній час, останній перед другим приходом Ісуса Христа на землю, сатана на цей світ впливає через різні канали, в першу чергу через розповсюдження окультизму, зокрема такого лжехристиянського вчення, як «Нью ейдж» (нова ера), яке ввбрало у себе елементи різних язичницьких релігій, чи богоборчого гуманізму з його нечестивою ідеєю самозвеличення людини, яка прагне стати богом. Основними шляхами розповсюдження останнього лжевчення є сучасна «New age» педагогіка з її акцентами на елементи східних нехристиянських вчень і вправах йоги, а також сексуальною освітою з наймолодшого віку, насичена різноманітними елементами магії, спиритизму, філософії «New age», література та відеопродукція, на зразок романів

«Кробат», «Гаррі Потер» і «Володар обручок» та здавалося б невинного мультфільму «Король-Лев». Повсюдне розповсюдження вчень і філософії нехристиянських релігій в основному східного походження, а також окультизму та сатанізму, заохочування всілякої цікавості до них, різноманітні окультні методи цілительства, формування з допомогою поп, рок, техно, та нью ейдж музики такого роду ментальності і чуттєвості людини, при якій вона була б схильною до пошуку станів трансу та екстазу, легко б піддавалася впливам сил темряви і зла.

Таким чином, лишаючи святість, як основу своїх взаємин зі Христом і відходячи від любові до істини для свого спасіння, поборники вчення успіху не лише втрачають здатність сприймати істинну славу Всевишнього і розуміти її сутність. Заради втягування у прославлення Бога великої кількості людей і щоб зробити богослужіння легкими для сприйняття і такими, що надихали б учасників емоційно, вони приносять у своє служіння елементи, недостойні святого і звеличеного. Це те, до чого Він ніколи не прихилиться. Вони при цьому доходять до тих крайнощів у музиці і діях, які вже стають святотатством і носять богопротивний характер. Якщо істинне пізнання вимагає чистоти серця, смирення, духовності, постійного покладання на Господа, то мислення успіху завжди старається ці незручні для тілесної людини моменти усунути і піднести їй духовні істини таким чином, щоб вони не викликали у неї напруги і не вимагали внутрішніх перемін. Те, що духовні вимоги Христа до людини не лише

занижуються, а зводяться нанівець, а чуття причетності до неба, яке з'являється, є нічим іншим, як самообманом. На жаль це не приймається.

Дух не міняється, а плоть без перемін жити не може

Лібералізм налаштований на пошук успіху та на якісний результат, мислить своїми категоріями. Віра, яка сповідує покладання людини на Бога і її повну залежність від свого Творця, в ліберальному тлумаченні перестає носити біблійний характер, а стає визнанням певних фактів. Любов не є більше сукупністю досконалості, а простим прийняттям інших людей без осуду. Поклоніння вже не означає принесення плоду Богу і праці благодаті Божої у віруючому, а є просто ширим чуттєвим самовираженням людини до Бога. Істина перестає бути відкриттям Високого і Звеличеного, а підноситься у найпримітивнішому варіанті, аби не відлякувати людину. Музичне приношення не є більше відображенням небесної хвали Царю царів, а перетворюється у товар, який приносить успіх у справі кількісного завоювання душ.

Одна з характерних рис харизматії називається законом шлягера, який каже: все має бути просто і ніщо не має бути складним. Людині не слід завдавати великих проблем, не потрібно її змушувати мучитися над проблемами богослов'я: над таємницями Божої триєдності, Боготвілення, над таємницями Божого передвизначення та передбачення, над таємницею походження зла та іншими питаннями. Навіщо, мовляв, уся ця філософія, давайте зробимо все просто.

Бог дійсно чинить все просто, але Його простота поєднується чудесним чином з Його славою, а значить і з найвеличнішою таємницею Його діл, з чудовою і дивною складністю усієї світобудови. Це геніальне сполучення Божої простоти з Божественною таємницею постійно і ясно вказує кожній людині на благодатну Христову любов, і близькість у ній до нашого Небесного Отця. Воно для нас є сяючим одкровенням слави і величі Бога, і ми все життя можемо насолоджуватися Ним, жити і пізнавати Його. Таке ставлення до Господа і Творця рухає людину не у напрямку пошуку різноманітності у богослужінні для того, щоб боротися з нудьгою і рутиною, а до більш глибоких взаємин зі Христом. Тільки в Ньому любляче свого Спасителя серце знаходить усі свої інтереси, радість і блаженство.

Без любові до Бога ескалація почуттів душу не насичує

Коли люди не розуміють, що їм не вистачає цієї вищої любові до Бога, вони нічим і ніколи не зможуть задовольнитися, що є невиліковною хворобою всього ліберального християнства. «До задоволеня прагне той, хто не має у собі радості», – сказав один філософ XIX ст. А бажання наситити душу з джерел, з яких не можна отримати те, чого вона справді потребує, породжує в людині ненаситність.

Ця потреба в ескалації почуттів і переживань в харизматії виражається не лише у зв'язку з музичним служінням, але й у всіх аспектах релігійної практики названого руху. Це конкретно проявляється у псевдодуховних

різноманітних діях, наприклад: падіннях, «духовних родах», видаванням звуків, що імітують тварин. Ці дії по мірі вичерпання сили свого впливу на людей, змінюються іншими лжедіями, однак ці облудні духовні прояви, ніяк не узгоджені з ученням Біблії про благодатні дари Духа Святого, не є невинні. Вони віднімають у людей, які їм піддаються, розсудливість, тверезість, біблійний погляд на духовні реалії. Все глибше і глибше цей рух затягує тих християн, які підпали під вплив духів заблудження, у трясовиння духовної нечистоти лжевіри і невірності Слово Божому.

«Віддали від Мене шум пісень твоїх, бо звуків гусел твоїх Я не буду слухати» (Ам. 5:23). Ісус сказав самарянці, що Бог є Дух, і ті, хто Йому поклоняються, повинні це робити в душі та істині. Дуже важливо це зрозуміти, бо поклоніння іншим чином – самообман. Люди можуть щиро обманюватися, і думати, що вони правильно поклоняються і славлять Бога. Але все те, що не освячено Словом Божим, – відхилення від істини. Люди не можуть наблизитися до Господа через емоції, викликані будь-чим: музикою, вигуками, оваціями, танцями чи стрибками. Це все не є небесним, а піднебесним язичництвом.

Багато тих, які відійшли від правильного духовного життя, особливо християн молодого покоління свою віру хочуть проявити чимось особливим, невідомим попереднім поколінням християн, які служили Богу щирим серцем і дитячою вірою. І Бог був з ними, як з дітьми Своїми. Але сучасні люди, втративши дитячу простоту і

довіру до Небесного Отця, не розуміючи суті духовного служіння, вирішили, що старе є примітивним і неефективним для служіння. Вони обрали для себе інший шлях, інший метод і форми виявлення слави Богу.

Збуджуюча, емоційна форма служіння одразу дає ефект наближення до сфери духа. Так, але ці методи не євангельського і не небесного походження. Це не духовні методи, а плотські, штучні. Якщо псалми наших батьків і дідів, вистраждани у горнилі випробувань, викликали своїм змістом скрушення серця і сльози, бо були абсолютно духовними, то сучасна спільнота християн відкинула їх, як старомодні, і стала придумувати такі, які ніби й мають релігійний зміст, та створюють такий же ефект, як естрадні пісні з елементами танцювальної музики. Де вони випікаються? Там же – у піднебессі. Вони повторюють 5-6 разів один куплет про страждання Христа під акомпанемент танцювальної музики. А це не щось інше, як святотатство, осміювання Господа і Його жертви. Чи може тут бути поклоніння у душі та істині? Чи може Бог це приймати як благовонну жертву? «Ненавиджу, відкидаю свята ваші і не сприймаю пахоців жертв під час урочистих зібрань ваших. Якщо піднесете Мені веспалення і хлібне приношення, Я не прийму їх і не спогляну на подячну жертву із повнотілих тельців ваших. Віддали від Мене шум пісень твоїх, бо звуків гусел твоїх Я не буду слухати» (Амос 5:21-23). Помічає, немає під сонцем нічого нового? Диявол знову дістає зі свого арсеналу зброю і чистить її для нового поклоніння лаодикійського періоду. І це не

віяння Святого Духа, а віяння релігійної моди.

Психологічні атаки Христом лиш прикриваються

Зараз – час приготування до приходу Господа, час очищення та освячення. А ми у Домі молитви бачимо веселість, оплески, танці, модні одержі, блискучі золоті прикраси, напівоголені тіла. Це і є сучасний дух служіння, тільки якому богу?

Друзі, не дивуйтеся тому, що відбувається у наш час, а день і ніч, зранку і опівдні палко моліться за себе і дітей своїх. Зараз як ніколи для розповсюдження своїх ідей і вчень будь-якого спрямування двері всіх церков відкриті. Красномовством зваблюють серця, не даючи людям подумати, про що вони говорять, роблячи собі рекламу, маніпулюють людьми як хочуть, звершують психічні атаки на уми людей, змушуючи народ робити те, що їм вигідно. За гроші продають проповіді, спів і рок-музику. Касети, диски, брошури пустили як ріку, щоб поглинути християн. Перетворюють благодать Божу у засоби збагачення. Перетворюють служіння Богу на бізнес, стали професіоналами церковної естради, бажують слави, оплесків. І що дивно, християни дійсно плескають в долоні, як у театрі. Відбувається конкуренція за церкви, за душі, за збагачення. Дух Валаама пронизав зверху до низу життя церков. Багато пасторів захоплені цим потоком і красномовством з кафедри. Шукають вигідних послідовників, Христом лиш прикриваються. Роблять особливу ставку на молоде покоління. Це їхнє живильне

середовище, це їхнє майбутнє на землі. Вони несуть свій згаслий світильник людям. Заповіді Христа підносять людям формально, самі ж у своїй гордині, не бажають виконувати їх. Це лже-вчителі, про яких апостол Петро попереджав віруючих.

«Оплески – це благодать, це угодно Богу!» – кричать вони, виставляючи неправду в одежах правди. З допомогою голлівудських фільмів і світської музики вчать поклонінню нове покоління, кажучи: «Це істинне служіння, це угодно Богу, а не так, як служили Богу ваші безграмотні бабусі й дідусі, які двох слів не могли зв'язати». Настав тяжкий час.

Брати і сестри! Дух Святий через апостола Павла до Тимофія охарактеризував цей час. Уже тоді Дух Святий ясно говорив, що в останні часи, часи ладодикійського періоду, відступлять деякі від віри, від істинного поклоніння Отцю, слухаючи духів спокусників і вчення демонські, через лицемірство лжесловесників, спалених у совісті своїй. Багатьох вони зваблять, і здаватиметься, що всі християни потрапили у сіті диявола, що нема ні одної церкви, де б трималися шляхів Господніх. Однак, у Бога завжди є залишок, через який Він продовжує звершувати Свій дивний план спасіння людства.

Ці лжесловесники вриваються у церкви, бігають з мікрофонами по сцені, бо для них кафедра є замалою, кричать у мікрофони все, що приходить на їхній пошкоджений розум, помиляються у Писанні, плутають місця і спотворюють їх, щось вигадують, видаючи за одкровення. І все це в такому темпі, що люди не можуть ні зосередитися, ні

зрозуміти, про що вони говорять. З одного місця Писання переходять на інше, аби щось говорити. Головне для них – не зупинитися. Психічно впливаючи на розум слухачів, час від часу вигукуючи: «Алілуя!» «Амін!» «Слава Богу!», поступово приводять людей до збудження. Емоції вихлопується назовні, контроль Духа діяти перестає, а проповідник уважно слідкує, як збуджується натовп. Це вже випробувано: натовп перетворюється на слухняне йому стадо. Він починає маніпулювати людьми, звертаючись до молоді, до старших, вигукуючи: «Віра! Віра! Алілуя! Сила!» Народ психологічно готовий чинити все, що вимагає проповідник! Він ніколи не закриває очі, коли молиться, пильно слідкуючи за тим, що відбувається у церкві. Психологічна атака доводить людей до точки кипіння.

Раптом він різко все перериває, замовкають молитви, припиняються сльози, бо це не дія Духа Святого, а емоційні чуття, підвладні евангелісту. Для чого це все він робить? Щоб перевірити, наскільки дієвим є його контроль над людьми. Люди вже не вникають у те, про що кричить зі сцени евангеліст. Відновлюється психологічна атака, і цей «валаамівець» уже знає, що люди під його контролем. Оббігаючи поглядом зал, він, як досвідчений психолог, бачить тих небагатьох, хто не піддався його атакам, вони уважно слідкують за його діями. З ними він не може вчинити нічого. Та головного ефекту досягнуто: багатьох він до себе притягнув.

Ось так відбуваються так звані «духовні» служіння. Спробуй у цей час

казати людям, що це все гра і підробка духовного поклоніння і у цьому немає істини. Вони покажуть тобі щирі молитви і сльози молитовників, їхню радість. Це правда, нічого не маю проти: люди простодушні, віра у дії євангеліста сильна. І не винні вівці, що після кількахвилинних пісних молитов це їм видається проявом Святого Духа. Та насправді діють лише почуття людини, які сприймаються, як духовні прояви.

Коли ж відбувається дія Духа Святого...

Ті, хто ніколи не переживали справжнього прояву дії Духа Святого, як можуть розрізнити, що від Бога, а що від почуттів людських? Ця тонка духовна грань розрізняється лише досвідченими духовними християнами. Коли відбувається дія Духа Святого, тоді не потрібно криків з кафедри, бурхливих рухів, а лише одне – помазання Духа Святого. І людина дуже довго переживає ці дії Божі, які назавжди лишаються у її пам'яті. Розпитайте тих братів і сестер, які переживали у своєму житті такі дії, і хоча пам'ять у них може бути вже не дуже доброю, цих дій вони ніколи не забудуть, пам'ятатимуть до кінця своїх днів...

Закінчилося зібрання, почуття заспокоїлися і через день нічого не лишилося від усього того, що чули, бачили й у чому самі брали участь. Перевірте себе, мені дуже жаль істинних, щирих християн, а особливо молоде покоління. Я не кажу про нове покоління, але про тих, хто так жадає хоч крапельки благодаті, прояву сили Божої. Під враженням сильних емоцій вони можуть

плакати і виходити на покаєння, але через кілька днів ті ж самі спокуси повертають їх на старі шляхи. І ось вони мучаться: як же так, адже за нас молився такий великий проповідник-євангеліст, він навіть руки покладав, а ми лишаємося такими як були. Очевидно, для нас немає спасіння, Бог не чує нас.

Труд для спасіння грішників досить кропіткий і різноманітний: це і бесіди, і молитви з постом, та всім має керувати Господь, сила Духа Святого. Істинний євангеліст, провівши служіння, правильно напоумить пресвітерів і дияконів, як надалі опікуватися тими, хто покається, наставити їх у вірі. А ці лише рахунок ведуть: скільки душ вийшло з покаєнням на його заклик. Люди, будьте пильними! Служителі, пильуйте, охороняйте овець! Бог вас спитає за них! Брати і сестри, не ставайте під благословення рук служителів від золотого мішка, не завдавайте шкоди своєму духовному життю. Більше вникайте у те, що писали апостоли про останні дні, про лжевчителів, лжепророків, лжепастирів, лжебратів. Не дайте звести себе зі шляхів поклоніння Богу в душі та істині. Якщо ви навіть збережете небагато сили, та не зречетеся істинного Бога, то Він збереже вас від часу спокуси, що гряде на всю землю. Бог випробує Свою наречену на чистоту, відданість і вірність Йому. На полі битви сили темряви посилили свої дії. Чи готові ви зустрітися з ними у всеозброєнні Божому. Часу мало, і ті, хто розуміє, що церква пройде Голгофу, як і наш Господь, поспішайте очиститися, освятитися, щоб Він зміг допомогти вам і дати сили в годину випробування ■